

ΝΟΜΟΘΕΣΙ@

Νόμος υπ'Αριθμ. 3046

Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργικού Συμβουλίου της Ουκρανίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φορολογικής διαφυγής σε σχέση με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου.

Αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργικού Συμβουλίου της Ουκρανίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φορολογικής διαφυγής σε σχέση με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, που υπογράφηκε στο Κίεβο την 6η Νοεμβρίου 2000, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής: ΣΥΜΒΑΣΗΜεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργικού Συμβουλίου της Ουκρανίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φορολογικής διαφυγής σε σχέση με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου. Η Κυβέρνηση της Ελληνικής δημοκρατίας και το Υπουργικό Συμβούλιο της Ουκρανίας επιθυμώντας να συνάψουν συμφωνία για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου και επιβεβαιώνοντας την προσπάθειά τους για ανάπτυξη και ενίσχυση των οικονομικών τους σχέσεων. Συμφώνησαν τα ακόλουθα: Άρθρο 1 ΠΡΟΣΩΠΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ Η ΣΥΜΒΑΣΗ Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στα πρόσωπα που είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών. Άρθρο 2 ΦΟΡΟΙ ΣΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΑΦΟΡΑ Η ΣΥΜΒΑΣΗ 1.Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, που επιβάλλονται για λογαριασμό ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ή των πολιτών του υποδιαιρέσεων ή των τοπικών αρχών, ανεξάρτητα από τον τρόπο που επιβάλλονται. 2.Φόροι εισοδήματος και κεφαλαίου θεωρούνται όλοι οι φόροι που επιβάλλονται στο συνολικό εισόδημα, ή στο συνολικό κεφάλαιο ή σε στοιχεία του εισοδήματος ή του κεφαλαίου, συμπεριλαμβανομένων των φόρων που επιβάλλονται στην ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, καθώς και των φόρων που επιβάλλονται στην υπεραξία που προκύπτει από την ανατίμηση του κεφαλαίου. 3.Οι υφιστάμενοι φόροι στους οποίους εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση ειδικότερα είναι: 1)Στην περίπτωση της Ουκρανίας i) ο φόρος στα κέρδη των επιχειρήσεων και ii) ο φόρος

εισοδήματος φυσικών προσώπων (στο εξής αναφερόμενος ως ουκρανικός φόρος) 2) Στην περίπτωση της Ελληνικής δημοκρατίας i) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου φυσικών προσώπων ii) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου των νομικών προσώπων (στο εξής αναφερόμενος ως ελληνικός φόρος). 4. Η Σύμβαση αυτή εφαρμόζεται επίσης σε οποιουδήποτε ταυτόσημους ή ουσιωδώς παρόμοιους φόρους που επιβάλλονται μετά την ημερομηνία υπογραφής της παρούσας Σύμβασης επιπρόσθετα, ή αντί, των υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών θα γνωστοποιούν η μια στην άλλη οποιαδήποτε σημαντική μεταβολή που έχει επέλθει στην αντίστοιχη φορολογική νομοθεσία τους. Άρθρο 3 ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΙΣΜΟΙ 1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, εκτός αν η έννοια του κειμένου ορίζει διαφορετικά: 1) οι όροι «ένα Συμβαλλόμενο Κράτος» και «το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος» σημαίνουν την Ελληνική Δημοκρατία ή την Ουκρανία, όπως το κείμενο απαιτεί. 2) ο όρος «Ουκρανία» χρησιμοποιούμενος με τη γεωγραφική του έννοια υποδηλώνει το έδαφος της Ουκρανίας, την υφαλοκρηπίδα και την αποκλειστική θαλάσσια οικονομική ζώνη περιλαμβανομένης οποιασδήποτε περιοχής εκτός των χωρικών υδάτων της Ουκρανίας, η οποία σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο έχει ή μπορεί στο εξής να οριστεί ως περιοχή εντός της οποίας τα δικαιώματα της Ουκρανίας αναφορικά με το θαλάσσιο βυθό, το υπέδαφος και τους φυσικούς πόρους τους μπορούν να ασκούνται. 3) ο όρος «Ελληνική Δημοκρατία» περιλαμβάνει το έδαφος της Ελληνικής Δημοκρατίας και το τμήμα του θαλασσιού βυθού και του υπεδάφους του κάτω από τη Μεσόγειο θάλασσα, επί των οποίων η Ελληνική Δημοκρατία έχει κυριαρχικά δικαιώματα σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο. 4) ο όρος «υπήκοος» σημαίνει: i) όλα τα φυσικά πρόσωπα τα οποία έχουν την ιθαγένεια ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ii) όλα τα νομικά πρόσωπα, τις προσωπικές εταιρείες και τις ενώσεις που αποκτούν το νομικό τους καθεστώς από τους νόμους που ισχύουν σε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη. 5) ο όρος «πρόσωπο» περιλαμβάνει φυσικό πρόσωπο, εταιρεία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων. 6) ο όρος «εταιρεία» σημαίνει οποιαδήποτε εταιρική μορφή κεφαλαιουχικού χαρακτήρα ή οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με την εταιρεία κεφαλαιουχικού χαρακτήρα. 7) οι όροι «επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» και «επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους» υποδηλούν αντίστοιχα επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους. 8) ο όρος «διεθνείς μεταφορές» σημαίνει οποιαδήποτε μεταφορά από πλοίο ή αεροσκάφος, εκτός αν το πλοίο ή το αεροσκάφος εκτελεί μεταφορά αποκλειστικά μεταξύ σημείων μέσα σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος. 9) ο όρος «αρμόδια αρχή» σημαίνει: i) στην περίπτωση της Ουκρανίας, την Κρατική Φορολογική Αρχή της Ουκρανίας ή τον εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπό της, και ii) στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας του Υπουργού Οικονομικών ή εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπό του. 2. Όσον αφορά στην εφαρμογή της Σύμβασης από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, οποιοσδήποτε όρος που δεν καθορίζεται σε αυτήν θα έχει εκτός αν η έννοια του κειμένου απαιτεί διαφορετικά, την έννοια που έχει σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους αυτού τους σχετικούς με τους φόρους που αποτελούν το αντικείμενο της Σύμβασης. Άρθρο 4 ΚΑΤΟΙΚΟΣ 1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» σημαίνει κάθε πρόσωπο που, σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, υπόκειται σε φορολογία σ' αυτό λόγω κατοικίας, διαμονής, τόπου διοίκησης των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων τόπου ιδρύσεως - καταχωρήσεως του ή άλλου παρόμοιας φύσης κριτηρίου. Αλλά ο όρος αυτός δεν περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο που υπόκειται σε φορολογία στο Κράτος αυτό, μόνον όσον αφορά σε εισόδημα από πηγές μέσα σ' αυτό το Κράτος ή κεφάλαιο που βρίσκεται μέσα σ' αυτό. 2. Εάν σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε η κατάστασή του καθορίζεται ως εξής: 1) Θεωρείται ότι είναι κάτοικος του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία εάν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία και στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη, θεωρείται κάτοικος του Κράτους με το οποίο διατηρεί στενότερους προσωπικούς και

οικονομικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων). 2)Εάν το Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο έχει το κέντρο ζωτικών συμφερόντων του δεν μπορεί να καθοριστεί, ή αν δεν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία σε κανένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, θεωρείται κάτοικος του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του. 3)Αν έχει συνήθη διαμονή και στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη, ή σε κανένα από αυτά, θεωρείται κάτοικος του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι υπήκοος. 4)Αν είναι υπήκοος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών ή κανενός από αυτά, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών διευθετούν το ζήτημα με αμοιβαία συμφωνία. 3.Εάν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 ένα πρόσωπο εκτός από φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε το πρόσωπο αυτό θεωρείται κάτοικος του Κράτους στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησής του. Άρθρο 5 ΜΟΝΙΜΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ 1.Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» σημαίνει έναν καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μέσω του οποίου οι εργασίες μιας επιχείρησης διεξάγονται εν όλω ή εν μέρει. 2.Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» συμπεριλαμβάνει ειδικότερα: 1)τόπο διοίκησης 2)υποκατάστημα 3)γραφείο 4)εργοστάσιο 5)εργαστήριο 6)ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή αερίου, λατομείο ή οποιοδήποτε άλλο τόπο εξόρυξης φυσικών πόρων 7)εγκατάσταση ή κατασκευή που χρησιμοποιείται για την εξερεύνηση φυσικών πόρων 8)αποθήκη ή άλλη κατασκευή που χρησιμοποιείται ως πρατήριο πωλήσεων. 3.Ένα εργοτάξιο ή έργο κατασκευής ή εγκατάστασης συνιστά μόνιμη εγκατάσταση μόνο εάν διαρκεί περισσότερο από δώδεκα μήνες. 4.Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου, ο όρος μόνιμη εγκατάσταση δεν θεωρείται ότι περιλαμβάνει: 1)την χρήση εγκαταστάσεων αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση 2)την διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση 3)την διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την επεξεργασία από άλλη επιχείρηση 4)την διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την αγορά αγαθών, ή τη συλλογή πληροφοριών για την επιχείρηση 5)την διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό τη διεξαγωγή για την επιχείρηση οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα, 6)την διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό τη διεξαγωγή οποιουδήποτε συνδυασμού δραστηριοτήτων που αναφέρονται στις υποπαραγράφους από α) έως ε) υπό τον όρο ότι η όλη δραστηριότητα του καθορισμένου τόπου, η απορρέουσα από αυτόν τον συνδυασμό είναι προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα. 5.Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 οποτεδήποτε ένα πρόσωπο —εκτός του ανεξάρτητου πράκτορα για τον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 6 του παρόντος Άρθρου— ενεργεί για λογαριασμό μιας επιχείρησης και έχει εξουσιοδότηση, την οποία ασκεί συστηματικά, να συνάπτει συμβάσεις στο όνομα της επιχείρησης, ή να διατηρεί απόθεμα αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση, από το οποίο ενεργείται πώληση αυτών των αγαθών ή εμπορευμάτων στο όνομα της επιχείρησης, η επιχείρηση αυτή θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος σε σχέση με δραστηριότητες που αναλαμβάνει το πρόσωπο αυτό για την επιχείρηση, εκτός αν οι δραστηριότητες του εν λόγω προσώπου περιορίζονται σε εκείνες που μνημονεύονται στην παράγραφο 4, οι οποίες, έστω και αν ασκούνται μέσω επί καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, δεν καθιστούν τον καθορισμένο αυτόν τόπο μόνιμη εγκατάσταση κατά τις διατάξεις της παραγράφου αυτής. 6.Μια επιχείρηση δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος απλά και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω ενός μεσίτη, γενικού επί προμήθεια αντιπροσώπου ή οποιοδήποτε άλλο ανεξάρτητου πράκτορα, εφόσον τα πρόσωπα αυτά ενεργούν μέσα στα συνήθη πλαίσια της δραστηριότητάς τους. 7.Το γεγονός ότι εταιρεία που είναι κάτοικος

ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρεία η οποία είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, η οποία διεξάγει εργασίες σε αυτό το άλλο κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε με άλλο τρόπο), δεν μπορεί αυτό και μόνο να καθιστά την καθεμία από τις εταιρείες μόνιμη εγκατάσταση της άλλης. Άρθρο 6 ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΑΚΙΝΗΤΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ 1.Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία (συμπεριλαμβανομένου και του εισοδήματος από γεωργική ή δασική δραστηριότητα) που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος. 2.Ο όρος «ακίνητη περιουσία» έχει την έννοια που καθορίζεται με την νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται η εν λόγω η περιουσία. Ο όρος οπωσδήποτε περιλαμβάνει περιουσία παρεπόμενη της ακίνητης περιουσίας, ζώα και εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στη γεωργία και την δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις της γονικής νομοθεσίας σχετικά με την έγγειο ιδιοκτησία, επικαρπία σε ακίνητη περιουσία ή δικαιώματα από τα οποία απορρέουν πληρωμές μεταβλητές ή καθορισμένες ως αντάλλαγμα για εκμετάλλευση, ή για δικαίωμα εκμετάλλευσης, μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων. Πλοία, πλοιάρια και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ως ακίνητη περιουσία. 3.Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται στο εισόδημα που προέρχεται από άμεση χρήση, εκμίσθωση ή οποιαδήποτε άλλη μορφή χρήσης της ακίνητης περιουσίας. 4.Οι διατάξεις της παραγράφου 1 και 3 εφαρμόζονται επίσης στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία μιας επιχείρησης και στο εισόδημα από ακίνητα περιουσία που χρησιμοποιείται για την άσκηση ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών. Άρθρο 7 ΚΕΡΔΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ 1.Τα κέρδη επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό εκτός αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό. Εάν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες κατ' αυτόν τον τρόπο, τα κέρδη της επιχείρησης μπορούν να φορολογούνται στο άλλο Κράτος αλλά μόνο ως προς το τμήμα αυτών που θεωρείται ότι ανήκει μόνιμη αυτή εγκατάσταση. 2.Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 3, εάν μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό, τότε σε καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη θεωρούνται ότι ανήκουν στην μόνιμη αυτή εγκατάσταση τα κέρδη που υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούσε, αν αυτή ήταν μια ξεχωριστή και ανεξάρτητη επιχείρηση που ασχολείται με την ίδια ή με παρόμοια δραστηριότητα, κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και που ενεργεί τελείως ανεξάρτητα από την επιχείρηση της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση. 3.Κατά τον καθορισμό των κερδών μιας μόνιμης κατάστασης, αφαιρούνται τα έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των διοικητικών και γενικών διαχειριστικών εξόδων, που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης είτε στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού. Εντούτοις δεν αφαιρούνται τα ποσά, εάν υπάρχουν, που καταβάλλονται εκτός από πληρωμές για δαπάνες που έχουν πραγματοποιηθεί από την μόνιμη εγκατάσταση προς το κεντρικό γραφείο ή άλλο τμήμα της επιχείρησης, με την μορφή δικαιωμάτων, αμοιβών, ή άλλων παρόμοιων πληρωμών σε αντάλλαγμα για τη χρήση ευρεσιτεχνίας ή άλλων δικαιωμάτων, ή με τη μορφή προμήθειας, για παροχή συγκεκριμένων υπηρεσιών ή για παροχή διοικητικών υπηρεσιών, εκτός τις περιπτώσεις της τραπεζικής επιχείρησης, με τη μορφή τόκων επί δανείου προς την μόνιμη εγκατάσταση από το κεντρικό γραφείο ή από άλλο τμήμα της επιχείρησης. 4.Εφόσον συνηθίζεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος τα κέρδη που θεωρούνται ότι ανήκουν σε μία μόνιμη εγκατάσταση να καθορίζονται με βάση τον καταμερισμό των συνολικών κερδών της επιχείρησης στα διάφορα τμήματά της, οι διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος Άρθρου δεν εμποδίζουν το Κράτος αυτό να καθορίζει τα φορολογητέα κέρδη μ' αυτόν τον καταμερισμό όπως συνηθίζεται. Όμως, η χρησιμοποιούμενη μέθοδος καταμερισμού πρέπει να είναι τέτοια, ώστε το αποτέλεσμα να είναι σύμφωνο με τις αρχές που περιέχονται στο παρόν άρθρο. 5.Κανένα κέρδος δεν θεωρείται ότι ανήκει σε μόνιμη εγκατάσταση για το λόγο ότι η μόνιμη εγκατάσταση έκανε απλώς

αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων για την επιχείρηση. 6. Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που θεωρούνται ότι ανήκουν στη μόνιμη εγκατάσταση καθορίζονται με την ίδια μέθοδο κάθε χρόνο εκτός αν υπάρχουν βάσιμοι και επαρκείς λόγοι για να καθορίζονται διαφορετικά. 7. Στις περιπτώσεις που στα κέρδη περιλαμβάνονται στοιχεία εισοδήματος για τα οποία γίνεται ιδιαίτερα μνεία σ' άλλα Άρθρα της παρούσας Σύμβασης, τότε οι διατάξεις των Άρθρων εκείνων δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου. Άρθρο 8 ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΕΣ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ 1. Κέρδη (εισοδήμα) που προέρχονται από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα πλοία έχουν νηολογηθεί ή από το οποίο έχουν εφοδιαστεί με προσωρινά ναυτιλιακά έγγραφα. 2. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 1. κέρδη που αποκτώνται από επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκμετάλλευση πλοίου σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος. 3. Κέρδη που αποκτώνται από επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκμετάλλευση αεροσκάφους σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος. 4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 εφαρμόζονται επίσης σε κέρδη από τη συμμετοχή σε «POOL», σε κοινοπραξία ή σε πρακτορείο που λειτουργεί σε διεθνές επίπεδο. Άρθρο 9 ΣΥΝΔΕΟΜΕΝΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ 1. Αν: 1) Επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή 2) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο μιας επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και σε κάθε μία από τις περιπτώσεις αυτές επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές σχέσεις τους όροι διαφορετικοί από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία, αν δεν υπήρχαν οι όροι αυτοί, θα μπορούσαν να είχαν πραγματοποιηθεί από μια από τις επιχειρήσεις, αλλά, λόγω αυτών των όρων, δεν πραγματοποιήθηκαν, μπορούν να περιλαμβάνονται στα κέρδη αυτής της επιχείρησης και να φορολογούνται ανάλογα. 2. Εάν ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη περιλαμβάνει στα κέρδη μιας επιχείρησης του Κράτους αυτού και φορολογεί ανάλογα - κέρδη για τα οποία επιχείρηση του άλλου Κράτους έχει φορολογηθεί σ' αυτό το άλλο Κράτος και τα περιληφθέντα με αυτόν τον τρόπο κέρδη είναι κέρδη που θα μπορούσαν να αποδοθούν στην επιχείρηση του πρώτου μνημονευθέντος Κράτους, εάν οι όροι που είχαν τεθεί μεταξύ των δύο επιχειρήσεων ήταν όμοιοι με αυτούς που θα εφαρμόζονταν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος προσαρμόζει αναλόγως το ποσό του φόρου που επιβάλλεται σ' αυτό για τα εν λόγω κέρδη. Κατά τον καθορισμό μιας τέτοιας προσαρμογής πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι λοιπές διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών όταν είναι απαραίτητο συμβουλευόνται η μια την άλλη. Άρθρο 1 ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ 1. Μερισμάτα που καταβάλλονται από μια εταιρεία που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογηθούν σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. 2. Εν τούτοις, τα μερίσματα αυτά μπορούν να φορολογούνται επίσης στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η καταβάλλουσα τα μερίσματα εταιρεία είναι κάτοικος και σύμφωνα με την νομοθεσία του Κράτους αυτού, αν όμως ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των μερισμάτων, ο έτσι επιβαλλόμενος φόρος δεν υπερβαίνει: 1) το 5 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων αν ο δικαιούχος είναι εταιρεία εκτός από προσωπική η οποία έχει απευθείας στην κατοχή της τουλάχιστο το 25 τοις εκατό του κεφαλαίου της εταιρείας που καταβάλλει τα μερίσματα 2) 10 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων σε όλες τις άλλες περιπτώσεις. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής των περιορισμών αυτών. Η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει την φορολογία της εταιρείας όσον αφορά τα κέρδη της από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα. 3. Ο όρος «μερίσματα», όπως χρησιμοποιείται στο παρόν άρθρο, σημαίνει εισόδημα από μετοχές, ιδρυτικούς τίτλους ή άλλα δικαιώματα

συμμετοχής σε κέρδη τα οποία δεν αποτελούν απαιτήσεις από χρέη, καθώς και το εισόδημα από άλλα εταιρικά δικαιώματα, το οποίο υπόκειται στην ίδια φορολογική μεταχείριση όπως και το εισόδημα από μετοχές σύμφωνα με την νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου η εταιρεία που διενεργεί την διανομή είναι κάτοικος. 4.Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των μερισμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διενεργεί εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα, είναι κάτοικος, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό ή αν παρέχει σ' αυτό το άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό ή εάν παρέχει σ' αυτό το άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και η συμμετοχή δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτήν την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτήν την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση. 5.Αν μια εταιρεία που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους πραγματοποιεί κέρδη ή αποκτά εισόδημα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, το άλλο αυτό Κράτος δεν μπορεί να επιβάλλει κανένα φόρο στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρεία, εκτός αν τα μερίσματα αυτά καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου αυτού Κράτους ή αν η συμμετοχή, δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά με μια μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που βρίσκεται στο άλλο αυτό Κράτος, ούτε μπορεί να υπαγάγει τα αδιανέμητα κέρδη της εταιρείας σε φόρο επί αδιανέμητων κερδών, ακόμη και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα αδιανέμητα κέρδη αποτελούνται συνολικά ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν σ' αυτό το άλλο Κράτος. Άρθρο 11 ΤΟΚΟΙ.Τόκοι που προκύπτουν στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορεί να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. 2.Μπορεί όμως αυτοί οι τόκοι να φορολογούνται επίσης στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με την νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά αν ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των τόκων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 10 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού των τόκων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία το τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού. 3.Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 2, τόκοι που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος εξαιρούνται από τη φορολογία στο Κράτος αυτό, εάν: 1)ο καταβάλλων τους τόκους είναι αυτό το Συμβαλλόμενο κράτος ή μια πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, ή 2)οι τόκοι καταβάλλονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού ή άλλη υπηρεσία ή άλλο όργανο (συμπεριλαμβανομένων και χρηματοδοτικών ιδρυμάτων) που ανήκουν εξ ολοκλήρου σ' αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, ή 3)οι τόκοι καταβάλλονται σε οποιαδήποτε άλλη υπηρεσία ή όργανο (περιλαμβανομένων και χρηματοδοτικών ιδρυμάτων) για δάνεια που χορηγήθηκαν σε εκτέλεση συμφωνίας που έχει συναφθεί μεταξύ των Συμβαλλομένων Κρατών. 4.Ο όρος «τόκοι», όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το άρθρο, σημαίνει εισόδημα, από απαιτήσεις κάθε είδους, είτε εξασφαλίζονται με υποθήκη είτε όχι και είτε παρέχουν δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη είτε όχι και ιδιαίτερα, εισόδημα από κρατικά χρεόγραφα και εισόδημα από ομολογίες με ή χωρίς ασφάλεια συμπεριλαμβανομένων και των δώρων (PREMIUMS) και βραβείων τα οποία συνεπάγονται τέτοιου είδους χρεόγραφα και ομολογίες. 5.Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των τόκων, που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό ή αν παρέχει σ' αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και η αξίωση χρέους σε σχέση με την οποία καταβάλλονται οι τόκοι συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση.

Σε μια τέτοια περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 4, ανάλογα με την περίπτωση. 6.Τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλων είναι το ίδιο το Κράτος, μια πολιτική υποδιαίρεση, μία τοπική αρχή ή κάτοικος αυτού του Συμβαλλόμενου Κράτους. Αν, όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, είτε είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, έχει σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μια μόνιμη εγκατάσταση ή μια καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η οφειλή για την οποία καταβάλλονται οι τόκοι, και οι τόκοι αυτοί βαρύνουν την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε οι εν λόγω τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση. 7.Σε περίπτωση, που λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των καταβαλλόμενων τόκων, λαμβανομένης υπόψη της αξίωσης από χρέος, για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό που θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του οφειλέτη και του δικαιούχου ελλίψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις αυτού του Άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο μνημονευόμενο ποσό. Σε μια τέτοια περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με την νομοθεσία καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης. 8.Οι διατάξεις του Άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται αν η αξίωση από χρέος για την οποία καταβάλλονται οι τόκοι, έχει γεννηθεί ή έχει εκχωρηθεί, αποκλειστικά και μόνο, για την απόκτηση των πλεονεκτημάτων αυτού του Άρθρου και όχι για πραγματικούς, εμπορικούς σκοπούς. Σε αυτήν την περίπτωση οι πληρωμές θα φορολογούνται σύμφωνα με την νομοθεσία του καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους αναφορικά με τους φόρους επί των οποίων εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση. Άρθρο 12 ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ1.Δικαιώματα που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορεί να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος. 2.Όμως τα δικαιώματα αυτά μπορούν να φορολογούνται επίσης και στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά αν ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των δικαιωμάτων ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 10 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού. 3.Ο όρος «δικαιώματα» όπως χρησιμοποιείται στο Άρθρο αυτό, σημαίνει πληρωμές κάθε είδους που εισπράττονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση, το δικαίωμα χρήσης οποιουδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας (περιλαμβανομένων κινηματογραφικών ταινιών και ταινιών και μαγνητοταινιών για ραδιοφωνικές ή τηλεοπτικές εκπομπές), οποιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή τύπου μηχανολογικού, σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασία παραγωγής, ή για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης, βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού ή για πληροφορίες που αφορούν σε βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία. 4.Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό ή αν παρέχει σ' αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε μια τέτοια περίπτωση, θα εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση. 5.Δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, όταν ο καταβάλλων είναι το ίδιο το Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού ή κάτοικος του Κράτους αυτού. Όταν όμως το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα, ανεξάρτητα αν είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διατηρεί σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία

προέκυψε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων, και τα δικαιώματα αυτά βαρύνουν την μόνιμη αυτή εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε τα δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση. 6. Σε περίπτωση, που λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των δικαιωμάτων, λαμβάνοντας υπόψη τη χρήση, το δικαίωμα ή τις πληροφορίες για τα οποία καταβάλλονται υπερβαίνει το ποσό, το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος υπερβαίνει το ποσό, το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο μνημονευόμενο ποσό. Σ' αυτήν την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με την νομοθεσία του καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

7. Οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου δεν εφαρμόζονται αν το δικαίωμα ή η περιουσία από τα οποία γεννάται η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων έχει δημιουργηθεί ή έχει εκχωρηθεί αποκλειστικά και μόνο για την απόκτηση των πλεονεκτημάτων αυτού του Άρθρου και όχι για πραγματικούς εμπορικούς σκοπούς. Σ' αυτήν την περίπτωση οι πληρωμές φορολογούνται σύμφωνα με την νομοθεσία του καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, αναφορικά με τους φόρους επί των οποίων εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 13 ΩΦΕΛΕΙΑ ΑΠΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

1. Ωφέλεια που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από εκποίηση ακίνητης περιουσίας που αναφέρεται στο Άρθρο 6 και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.

2. Ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση μετοχών μιας εταιρείας ή μιας συμμετοχής σε προσωπική εταιρεία, το ενεργητικό των οποίων αποτελείται κατά το πλείστον από ακίνητη περιουσία ή από δικαιώματα επί ακίνητης περιουσίας που βρίσκεται σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.

3. Ωφέλεια από την εκποίηση κινητής περιουσίας που αποτελεί μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης που διατηρεί μια επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή κινητής περιουσίας που ανήκει σε καθορισμένη βάση την οποία κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της άσκησης μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένης της ωφέλειας από την εκποίηση μιας τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή μαζί με όλη την επιχείρηση) ή μιας τέτοιας καθορισμένης βάσης, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

4. Ωφέλεια από την εκποίηση πλοίων ή αεροσκαφών που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητής περιουσίας που συνδέεται με την εκμετάλλευση αυτών των πλοίων των αεροσκαφών φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα κέρδη από την εκμετάλλευση των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.

5. Ωφέλεια από την εκποίηση οποιασδήποτε περιουσίας εκτός από κείνη που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 2, 3 και 4 φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο είναι κάτοικος το πρόσωπο που εκποιεί την εν λόγω περιουσία με την προϋπόθεση ότι η εν λόγω ωφέλεια υπόκειται σε φόρο σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος. Σε διαφορετική περίπτωση τα κέρδη μπορούν να φορολογούνται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

Άρθρο 14 ΜΗ ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο επί Συμβαλλόμενο Κράτος για επαγγελματικές υπηρεσίες ή άλλες δραστηριότητες μη εξαρτημένου χαρακτήρα, φορολογείται μόνο σ' αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος εκτός αν ο κάτοικος αυτός έχει στη διάθεσή του τον κατά συνήθη τρόπο καθορισμένη βάση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό άσκησης των δραστηριοτήτων του. Αν διατηρεί μια τέτοια καθορισμένη βάση, το εισόδημα μπορεί να φορολογείται στο άλλο Κράτος άλλο μόνο κατά το ποσό που θεωρείται ότι ανήκει στην καθορισμένη αυτή βάση.

2. Ο όρος επαγγελματικές υπηρεσίες, περιλαμβάνει κυρίως, μη εξαρτημένες, επιστημονικές, φιλολογικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες, όπως επίσης και τις μη εξαρτημένες δραστηριότητες των ιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων,

οδοντιάτρων και λογιστών. Άρθρο 15 ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ 1.Με την επιφύλαξη των διατάξεων των Άρθρων 16, 18, 19 και 20 μισθοί, ημερομίσθια και άλλες αμοιβές παρόμοιας φύσης που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για εξαρτημένη εργασία φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος εκτός αν η εξαρτημένη εργασία παρέχεται, στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Εάν η εξαρτημένη εργασία παρέχεται κατ' αυτόν τον τρόπο η αμοιβή που προέρχεται από αυτή μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος. 2.Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, η αμοιβή που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για εξαρτημένη εργασία που παρέχεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογείται μόνο στο πρώτο αναφερόμενο Κράτος εάν: 1)ο δικαιούχος της αμοιβής βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για χρονική περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 ημέρες μέσα σε μια δωδεκάμηνη περίοδο που αρχίζει ή τελειώνει στο οικείο οικονομικό έτος, και 2)η αμοιβή καταβάλλεται από ή για λογαριασμό εργοδότη που δεν είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, και 3)η αμοιβή δεν βαρύνει την μόνιμη εγκατάσταση η καθορισμένη βάση που διατηρεί ο εργοδότης στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. 3.Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου, η αμοιβή που λαμβάνεται για παροχή εξαρτημένης εργασίας πάνω σε πλοίο ή αεροσκάφος σε διεθνείς μεταφορές, μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από την εκμετάλλευση αυτού του πλοίου ή του αεροσκάφους σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8. Άρθρο 16 ΑΜΟΙΒΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ Αμοιβές διευθυντών και άλλες παρόμοιες πληρωμές που αποκτώνται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους με την ιδιότητα του ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου μιας εταιρείας που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται στο άλλο αυτό Κράτος. Άρθρο 17 ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΕΣ 1.Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 14 και 15, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για παροχή υπηρεσιών ψυχαγωγίας, όπως καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης, ή μουσικός ή αθλητής από τις προσωπικές του υπηρεσίες που παρέχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος. 2.Όταν το εισόδημα από παροχή προσωπικών υπηρεσιών ενός προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή ενός αθλητή με την ιδιότητα του αυτή, δεν περιέρχεται στο ίδιο το πρόσωπο που παρέχει τις υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή στον ίδιο τον αθλητή αλλά σε άλλο πρόσωπο, αυτό το εισόδημα μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 7, 14 και 15, να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο παρέχονται οι υπηρεσίες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή. 3.Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 το εισόδημα που αναφέρεται σ' αυτό το Άρθρο απαλλάσσεται από τον φόρο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο παρέχονται οι υπηρεσίες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή, αν αυτές οι υπηρεσίες χρηματοδοτούνται ουσιαστικά από δημόσιους πόρους και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, ή εξασκούνται στα πλαίσια συμφωνίας πολιτιστικής συνεργασίας ανάμεσα στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη. Άρθρο 18 ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ1.Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 2 του Άρθρου 19, συντάξεις και άλλες παρόμοιας φύσης αμοιβές που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για παρεχόμενη στο παρελθόν εξαρτημένη εργασία, και κάθε παροχή που καταβάλλεται στον ως άνω κάτοικο, φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος. 2.Ο όρος «παροχή» σημαίνει ορισμένο ποσό πληρωτέο σε φυσικό πρόσωπο περιοδικής κατά τακτά χρονικά διαστήματα, εφ' όρου ζωής ή για συγκεκριμένο ή διαπιστωμένο χρονικό διάστημα ως συνέπεια υποχρέωσης για πραγματοποίηση των καταβολών αυτών έναντι επαρκούς και πλήρους χρηματικού ανταλλάγματος ή ανταλλάγματος που μπορεί να αποτιμηθεί σε χρήμα. ΑΡΘΡΟ19ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ 1.1)Οι αμοιβές, εκτός από συντάξεις, που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού σε φυσικό πρόσωπο για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος. 2)Εντούτοις, μια τέτοια αμοιβή

φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν οι υπηρεσίες παρέχονται μέσα στο Κράτος αυτό και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος του Κράτους αυτού και: i) είναι υπήκοος αυτού του Συμβαλλόμενου Κράτους, ή ii) δεν έγινε κάτοικος αυτού του Συμβαλλόμενου Κράτους αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό παροχής των υπηρεσιών. 2.1) Οποιαδήποτε σύνταξη που καταβάλλεται, από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, ή από ταμεία που συστάθηκαν από αυτά, σ' ένα φυσικό πρόσωπο για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού φορολογείται μόνο σ' αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος. 2) Εντούτοις, μια τέτοια σύνταξη φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και υπήκοος του Κράτους αυτού. 3. Οι διατάξεις των Άρθρων 15, 16 και 18 εφαρμόζονται σε αμοιβές και συντάξεις για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν σε σχέση με εμπορικές δραστηριότητες που διεξάγονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού. Άρθρο 20 ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ 1. Χρηματικά ποσά τα οποία σπουδαστής ή μαθητευόμενος, ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν την μετάβαση του σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο αναφερόμενο Κράτος αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό αυτό της εκπαίδευσης ή εξάσκησης του, λαμβάνει για το σκοπό της συντήρησης, εκπαίδευσης ή εξάσκησης του δεν φορολογούνται στο πρώτο αναφερόμενο Κράτος, υπό την προϋπόθεση ότι τα καταβαλλόμενα ποσά προέρχεται από πηγές που βρίσκονται εκτός αυτού του Συμβαλλόμενου Κράτους. 2. Αμοιβές τις οποίες λαμβάνει κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για την ανάληψη μελέτης ή έρευνας σε υψηλό επίπεδο ή για διδασκαλία, κατά τη διάρκεια προσωρινής παραμονής που δεν υπερβαίνει τα δύο έτη, σε πανεπιστήμιο, ερευνητικό ίδρυμα ή άλλο παρόμοιο οργανισμό ανώτερης ή ανώτατης εκπαίδευσης στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος δεν φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος. 3. Εισόδημα που αποκτά σπουδαστής ή μαθητευόμενος για τις δραστηριότητες του στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται αποκλειστικά για το σκοπό της εκπαίδευσης ή της εξάσκησης του, κατά την διάρκεια της εκπαίδευσης ή εξάσκησης του, δεν φορολογούνται σ' αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος για όσο χρονικό διάστημα είναι απαραίτητο, για την ολοκλήρωση της εκπαίδευσης ή της εξάσκησης του. Σε καμία περίπτωση αυτή η χρονική περίοδος δεν υπερβαίνει τα τρία χρόνια για τους σπουδαστές και τα δύο έτη για τους μαθητευόμενους. Άρθρο 21 ΑΛΛΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ 1. Εισοδήματα κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, οπουδήποτε και αν προκύπτουν τα οποία δεν εμπίπτουν στις διατάξεις των προηγούμενων Άρθρων της παρούσας Σύμβασης φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό. 2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται σε εισόδημα, με εξαίρεση το εισόδημα από ακίνητη περιουσία όπως καθορίζεται στην παράγραφο 2 του Άρθρου 6, εάν ο δικαιούχος αυτού του εισοδήματος, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχείρηση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό, ή ασκεί σ' αυτό το άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και το δικαίωμα ή περιουσία, σε σχέση με την οποία καταβάλλεται το εισόδημα, συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε μια τέτοια περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις των Άρθρων 7 και 14, ανάλογα με την περίπτωση. 3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 αυτού του Άρθρου, εισοδήματα κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις προηγούμενων άρθρων της παρούσας Σύμβασης και προκύπτουν στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος. Άρθρο 22 ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από ακίνητη περιουσία, όπως αυτή ορίζεται στο Άρθρο 6, η οποία ανήκει σε κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος. 2. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από κινητή περιουσία η οποία αποτελεί μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης, την οποία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή από κινητή περιουσία που συνδέεται

με καθορισμένη βάση την οποία κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για τον σκοπό της παροχής μη εξαρτημένων υπηρεσιών, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος. 3.Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από πλοία ή αεροσκάφη σε διεθνείς μεταφορές από κινητή περιουσία που συνδέεται με την εκμετάλλευση αυτών των πλοίων ή αεροσκαφών, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στα οποία τα κέρδη από τα προαναφερθέντα πλοία ή αεροσκάφη φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8 της παρούσας Σύμβασης. 4.Όλα τα άλλα στοιχεία κεφαλαίου κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό. Άρθρο 23 ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ 1.Σύμφωνα με τις διατάξεις της Ουκρανικής νομοθεσίας, όσον αφορά στην αποφυγή της διπλής φορολογίας σχετικά με τους φόρους τους καταβλητέους εκτός Ουκρανίας (οι οποίες δεν επηρεάζουν τις γενικές περί αυτού αρχές), ο Ελληνικός φόρος ο πληρωτέος κατά την νομοθεσία της Ελληνικής Δημοκρατίας και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, είτε άμεσα, είτε κατόπιν παρακράτησης επί κερδών εισοδήματος ή φορολογητέου κεφαλαίου από πηγές εντός της Ελληνικής Δημοκρατίας επιτρέπεται ως πίστωση του Ουκρανικού φόρου που υπολογίζεται επί αυτών των κερδών, εισοδημάτων ή περιουσίας. 2.Σύμφωνα με τις διατάξεις της Ελληνικής νομοθεσίας, όσον αφορά στην αποφυγή της διπλής φορολογίας σχετικά με τους φόρους τους καταβλητέους εκτός της Ελληνικής Δημοκρατίας (οι οποίες δεν επηρεάζουν τις γενικές περί αυτού αρχές), ο Ουκρανικός φόρος ο πληρωτέος κατά την νομοθεσία της Ουκρανίας και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, είτε άμεσα, είτε κατόπιν παρακράτησης επί κερδών εισοδήματος ή φορολογητέου κεφαλαίου από πηγές ενός της Ουκρανίας επιτρέπεται ως πίστωση έναντι του Ελληνικού Φόρου που υπολογίζεται εκτός αυτών των κερδών εισοδήματος ή κεφαλαίου. 3.Η ως άνω πίστωση όμως σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να υπερβαίνει, το τμήμα του φόρου εισοδήματος ή του φόρου κεφαλαίου, όπως υπολογίστηκε πριν δοθεί η έκπτωση, το οποίο αντιστοιχεί ανάλογα με την περίπτωση, στο εισόδημα ή στο κεφάλαιο που μπορεί να φορολογείται από άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. 4.Για τους σκοπούς των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2, κέρδη, εισόδημα και ωφέλεια από κεφάλαιο που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και τα οποία μπορούν να φορολογούνται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης θεωρούνται ότι προκύπτουν από πηγές εκτός του άλλου αυτού Συμβαλλόμενου Κράτους. 5.Στην περίπτωση μερίσματος πληρωτέου από εταιρεία κάτοικο Ουκρανίας σε εταιρεία η οποία είναι κάτοικος της Ελληνικής Δημοκρατίας, για την πίστωση θα λαμβάνονται υπόψη πλέον οποιουδήποτε φόρου που πιστώνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 ο φόρος που καταβάλλεται από την εταιρεία που κάνει την διανομή επί των κερδών από τα οποία ένα το εν λόγω μέρισμα καταβάλλεται. 6.Όπου, σύμφωνα με την νομοθεσία της Ουκρανίας, απαλλαγή από τους φόρους η μείωση των φόρων, που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση χορηγείται με σκοπό την ενθάρρυνση της οικονομικής ανάπτυξης σ' αυτό το Κράτος ο φόρος που θα είχε καταβληθεί αλλά λόγω της απαλλαγής ή μείωσης δεν έχει καταβληθεί, θεωρείται ότι έχει καταβληθεί για τους σκοπούς της παραγράφου 3. 7.Όπου κάτοικος της Ελληνικής Δημοκρατίας αποκτά εισόδημα, το οποίο σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14 της παρούσας Σύμβασης μπορεί να φορολογηθεί στην Ουκρανία, αλλά λόγω της νομοθεσίας της Ουκρανίας, για το εισόδημα αυτό παρέχεται απαλλαγή από τους φόρους που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση, το εν λόγω εισόδημα δεν φορολογείται στην Ελληνική Δημοκρατία. Άρθρο 24 ΜΗ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ 1.Οι υπήκοοι του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτή διαδικασία, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές διαδικασίες στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν οι υπήκοοι του άλλου αυτού Συμβαλλόμενου Κράτους κάτω από τις ανάλογες συνθήκες. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 1 σε πρόσωπα τα οποία δεν είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο

Συμβαλλόμενων Κρατών. 2.Οι απάτριδες που είναι κάτοικοι ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται σε οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Κράτος σε φορολογία ή σχετική με την διαδικασία η οποία είναι διαφορετική ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές διαδικασίες στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν οι υπήκοοι του εν λόγω συμβαλλόμενου Κράτους κάτω από τις ίδιες συνθήκες. 3.Η φορολογία μόνιμης εγκατάστασης την οποία μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έχει στο οΥο Συμβαλλόμενο Κράτος δεν επιβάλλεται κατά τρόπο, λιγότερο ευνοϊκό σ' αυτό το άλλο Κράτος από την φορολογία που επιβάλλεται σε επιχείρηση του αλίού αυτού Συμβαλλόμενου Κράτους που ασκούμε ίδιες δραστηριότητες. 4.Εκτός των περιπτώσεων για τις οποίες εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου 9, των παραγράφων 7 και 8 του Άρθρου 11, ή των παραγράφων 6 και 7 του Άρθρου 12, τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές που καταβάλλονται από μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, αναγνωρίζονται για τον υπολογισμό των φορολογητέων κερδών της εν λόγω επιχείρησης ως έκπτωση με τους ίδιους όρους, σαν να είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου αναφερόμενου Συμβαλλόμενου Κράτους. Παρομοίως, οποιαδήποτε χρέη μιας επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους προς κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους αναγνωρίζονται, για τον υπολογισμό του φορολογητέου κεφαλαίου της εν λόγω επιχείρησης, ως έκπτωση με τους ίδιους όρους σαν να είχαν συμφωνηθεί με κάτοικο του πρώτου αναφερόμενου Συμβαλλόμενου Κράτους. 5.Επιχειρήσεις ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, των οποίων το κεφάλαιο συνολικά ή εν μέρει ανήκει ή ελέγχεται, άμεσα ή έμμεσα, από έναν ή περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δεν υποβάλλονται στο πρώτο αναφερόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή σχετική με αυτές διαδικασία διαφορετική ή περισσότερο επαχθής από την φορολογία και τη σχετική με αυτή διαδικασία στην οποία υποβάλλονται ή μπορούν να υποβληθούν άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις του πρώτου αναφερόμενου Κράτους. 6.Καμία από τις διατάξεις αυτού του Άρθρου δεν ερμηνεύεται ή υποχρεώνει καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη να χορηγεί σε φυσικό πρόσωπο που δεν είναι κάτοικος αυτού του Συμβαλλόμενου Κράτους, προσωπικές απαλλαγές, ελαφρύνσεις και μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς οι οποίες χορηγούνται σε φυσικά πρόσωπα που είναι κάτοικοι του Κράτους αυτού. 7.Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται σε φόρους που καλύπτει η παρούσα Σύμβαση. Άρθρο 25 ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΜΟΙΒΑΙΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ 1.Οποτεδήποτε ένα πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες τον ενός ή και των δυο Συμβαλλόμενων Κρατών έχουν ή θα έχουν ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας η οποία δεν είναι σύμφωνη με την παρούσα Σύμβαση, μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από την εθνική νομοθεσία αυτών των Συμβαλλόμενων Κρατών, να θέσει την υπόθεση του υπόψη της Αρμόδιας Αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους, του οποίου είναι κάτοικος, ή, εάν η περίπτωση του εμπίπτει στις διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου 24, στην αρχή του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι υπήκοος. Η υπόθεση πρέπει να τεθεί υπόψη εντός τριών ετών από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης η οποία έχει ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης. 2.Η αρμόδια αρχή προσπαθεί να θεωρήσει βάσιμη την ένσταση και αν η ίδια δεν είναι σε θέση να δώσει ικανοποιητική λύση, να επιλύσει την διαφορά με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό την αποφυγή της φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με την Σύμβαση. Οποιαδήποτε συμφωνία επιτευχθεί εφαρμόζεται ανεξάρτητα από τους χρονικούς περιορισμούς στην εσωτερική νομοθεσία των Συμβαλλόμενων Κρατών. 3.Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών προσπαθούν να επιλύσουν με αμοιβαία συμφωνία οποιοσδήποτε δυσχέρειες ή αμφιβολίες ανακύπτουν από την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης. 4.Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας με σκοπό να φθάσουν σε μια συμφωνία κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων. Όταν κρίνεται σκόπιμο για την επίτευξη συμφωνίας να λάβει χώρα προφορική ανταλλαγή απόψεων, αυτή η ανταλλαγή μπορεί να γίνει μέσω μιας

Επιτροπής αποτελούμενης από αντιπροσώπους των αρμοδίων αρχών των Συμβαλλομένων Κρατών. Άρθρο 26 ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ 1.Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών ανταλλάσσουν πληροφορίες οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης ή της εσωτερικής νομοθεσίας των Συμβαλλομένων Κρατών σε σχέση με τους φόρους που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση στο μέτρο που η φορολογία σύμφωνα με αυτές δεν είναι αντίθετη με τη Σύμβαση, ειδικότερα για την αποτροπή δόλου και την διευκόλυνση της εφαρμογής των νομοθετικών διατάξεων εναντίον των καταστρατηγήσεων. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από τις διατάξεις του Άρθρου 1. Όλες οι πληροφορίες που λαμβάνονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, θεωρούνται ως απόρρητες κατά τον ίδιο τρόπο όπως οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία αυτού του Συμβαλλόμενου Κράτους και αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων και των διοικητικών οργάνων) που σχετίζονται με την βεβαίωση ή είσπραξη την αναγκαστική εκτέλεση ή δώξη ή εκδίκαση προσφυγών σε σχέση με τους φόρους που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο για αυτούς τους σκοπούς. Μπορούν να αποκαλύπτουν τις πληροφορίες κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις. Οι αρμόδιες αρχές συμβουλευόμενες η μια την άλλη διαμορφώνουν τις απαραίτητες προϋποθέσεις μεθόδους και τεχνικές αναφορικά με περιπτώσεις για τις οποίες τέτοια ανταλλαγή πληροφοριών μπορεί να πραγματοποιηθεί, συμπεριλαμβανομένων, οπότε είναι απαραίτητο ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με φοροδιαφυγή. 2.Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν ερμηνεύονται ότι επιβάλλουν σε κανένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη την υποχρέωση: 1)να λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με την νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους. 2)να παρέχει πληροφορίες που δεν μπορούν να αποκτηθούν σύμφωνα με την νομοθεσία ή την συνήθη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους. 3)να παρέχει πληροφορίες που αποκαλύπτουν οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή παραγωγική διαδικασία ή πληροφορία ή αποκάλυψη των οποίων θα μπορούσε να είναι αντίθετη σε κανόνα δημόσιας τάξης (ordre public). Άρθρο 27 ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ 1.Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναλαμβάνουν να παράσχουν αμοιβαία συνδρομή σύμφωνα με τους σχετικούς κανόνες της αντίστοιχης εσωτερικής τους νομοθεσίας και τους κανονισμούς για την είσπραξη των φόρων που αποτελούν το αντικείμενο της εν λόγω σύμβασης ως και των τόκων, εξόδων, προσσαυξήσεων, επί των φόρων, συνεισπραττόμενων ποσών ως και προστίμων διοικητικού χαρακτήρα σχετικά με τους εν λόγω φόρους, αποκαλούμενα στο εξής «φορολογικές απαιτήσεις». 2.Για τους σκοπούς αυτού του άρθρου: 1)ο όρος «αιτών Κράτος» σημαίνει το Συμβαλλόμενο Κράτος το οποίο υποβάλλει αίτηση για συνδρομή αναφορικά με την είσπραξη των φορολογικών απαιτήσεων. 2)ο όρος «Κράτος του οποίου ζητείται η συνδρομή» σημαίνει το Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο υποβάλλεται αίτηση για συνδρομή αναφορικά με την είσπραξη των φορολογικών απαιτήσεων. 3.Το Κράτος του οποίου ζητείται η συνδρομή παραλαμβάνοντας την αίτηση του άλλου Κράτους προχωρεί στην είσπραξη της φορολογικής απαίτησης για λογαριασμό του αιτούντος Κράτους σύμφωνα με τις διατάξεις που εφαρμόζονται για την είσπραξη των φορολογικών απαιτήσεων του ίδιου αυτού Κράτους. Η εν λόγω φορολογική απαίτηση δεν έχει στο Κράτος του οποίου ζητείται η συνδρομή κανένα προνόμιο προτεραιότητας και το Κράτος αυτό δεν υποχρεούται να λάβει μέτρα εκτέλεσης (αναγκαστικά, συντηρητικά ή διοικητικά) τα οποία προβλέπονται από την νομοθεσία και τους κανονισμούς του αιτούντος Κράτους. 4.Η αίτηση για συνδρομή αναφορικά με την είσπραξη φορολογικής απαίτησης περιλαμβάνει τα πλήρη στοιχεία της ταυτότητας του οφειλέτη, τη φύση και το ποσό της οφειλής και πρέπει να συνοδεύεται από: 1)ένα πιστοποιητικό που δηλώνει ότι η φορολογική απαίτηση αφορά σε φόρο που καλύπτεται από τη Σύμβαση, είναι οριστική και, δεν αμφισβητείται ή δεν είναι δυνατόν να αμφισβητηθεί.

2) ένα πρωτότυπο αντίγραφο του τίτλου που επιτρέπει την εκτέλεση στο αιτών Κράτος. Στον τίτλο θα προσδιορίζεται επακριβώς: 1) η μέθοδος εξόφλησης της απαίτησης, και 2) η ακριβής ημερομηνία κατά την οποία είναι δυνατή η εκτέλεση, όπως επίσης η ακριβής ημερομηνία κατά την οποία εκπνέει το δικαίωμα για είσπραξη της απαίτησης σύμφωνα με τους κανόνες παραγραφής του αιτούντος Κράτους. 5. Το οφειλόμενο ποσό αναγράφονται στην αίτηση, τόσο στο νόμισμα του αιτούντος Κράτους, όσο και στο νόμισμα του Κράτους του οποίου ζητείται η συνδρομή. Για την τιμή του συναλλάγματος λαμβάνεται υπόψη η τρέχουσα τιμή πώλησης κατά τη ημερομηνία υπογραφής της αίτησης. Η είσπραξη πραγματοποιείται στο νόμισμα του Κράτους του οποίου ζητείται η συνδρομή. 6. Ο τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση, της απαίτησης σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν στο αιτούν Κράτος, γίνεται αποδεκτός, επικυρώνεται, συμπληρώνεται ή αντικαθίσταται κατά το συντομότερο δυνατό χρόνο μετά τη λήψη της αίτησης συνδρομής από τον τίτλο που επιτρέπει την εκτέλεση στο Κράτος του οποίου ζητείται η συνδρομή. 7. Οι αιτήσεις για συνδρομή και τα επισυναπτόμενα έγγραφα συνοδεύονται από μετάφραση στην επίσημη γλώσσα του Κράτους του οποίου ζητείται η συνδρομή ή σε γλώσσα που μπορούν να αποφασίσουν τα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη. 8. Θέματα που αφορούν στην παραγραφή διέπονται αποκλειστικά από τους εσωτερικούς νόμους του αιτούντος Κράτους. Πράξεις είσπραξης οι οποίες διενεργούνται από το Κράτος του οποίου ζητείται η συνδρομή και οι οποίες σύμφωρα με τους νόμους αυτού του Κράτους έχουν το αποτέλεσμα της αναστολής ή της διακοπής της παραγραφής, έχουν τα ίδια αποτελέσματα και για το αιτούν Κράτος. Τα Κράτος του οποίου ζητείται η συνδρομή πληροφορεί το αιτούν Κράτος για τα μέτρα τα οποία λαμβάνονται σχετικά με την αναστολή ή την διακοπή της παραγραφής. 9. Το Κράτος του οποίου ζητείται η συνδρομή δεν είναι υποχρεωμένο να συμμορφώνεται με την αίτηση για συνδρομή σχετικά με την είσπραξη εάν δεν έχουν εξαντληθεί στην επικράτεια του αιτούντος Κράτους όλα τα μέσα είσπραξης των φορολογικών απαιτήσεων του που συνδέονται με την αίτηση συνδρομής. 10. Φορολογικές απαιτήσεις για τις οποίες παρέχεται συνδρομή για είσπραξη έχουν, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του αιτούντος Κράτους τα ίδια προνόμια που έχουν οφειλές ίδιας φύσης στο Κράτος του οποίου ζητείται η συνδρομή. 11. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών συνεννοούνται μεταξύ τους προκειμένου να καθοριστούν οι διαδικασίες μεταφοράς των ποσών που εισπράττονται από το Κράτος του οποίου ζητείται η συνδρομή για λογαριασμό του αιτούντος Κράτους το οποίο με την υποβολή του αιτήματος γνωστοποιεί τους λογαριασμούς κατάθεσης των εισπραττομένων απαιτήσεων. 12. Επιβαρύνσεις εκπρόθεσμης καταβολής που επιβάλλονται σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους του οποίου ζητείται η συνδρομή αποδίδονται στο αιτούν Κράτος. Εντούτοις τα τακτικά και τα έκτακτα έξοδα τα οποία πραγματοποιούνται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος κατά την παροχή συνδρομής για είσπραξη βαρύνουν το Κράτος του οποίου ζητείται η συνδρομή. Άρθρο 28 ΜΕΛΗ ΤΩΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΞΕΝΙΚΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ Καμία διάταξη σ' αυτή τη Σύμβαση δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των μελών των διπλωματικών ή προξενικών αποστολών κατά τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή κατά τις διατάξεις ειδικών συμφωνιών. Άρθρο 29 ΘΕΣΗ ΣΕ ΙΣΧΥ 1. Καθένα Συμβαλλόμενο Κράτος γνωστοποιεί στο άλλο, δια της διπλωματικής οδού, την ολοκλήρωση των διαδικασιών που απαιτούνται, από την εσωτερική τους νομοθεσία για την θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης. Η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ κατά την ημερομηνία της λήψης της τελευταίας από αυτές τις γνωστοποιήσεις. 2. Οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης έχουν εφαρμογή: 1) αναφορικά με τους φόρους που παρακρατούνται στην πηγή σε εισοδήματα που αποκτήθηκαν την πρώτη ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου που ακολουθεί την ημερομηνία κατά την οποία η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ, και 2) αναφορικά με τους άλλους φόρους, σε περιόδους που επιβάλλεται ο φόρος οι οποίες αρχίζουν την πρώτη ή μετά την πρώτη μέρα του Ιανουαρίου, που ακολουθεί την ημερομηνία κατά την οποία η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ. Άρθρο 30 ΛΗΞΗ Η παρούσα Σύμβαση παραμένει σε ισχύ μέχρι να καταγγελθεί από ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη. Το καθένα Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί

να καταγγείλει την Σύμβαση, δια της διπλωματικής οδού, επιδίδοντας γραπτή αναγγελία για την λήξη τουλάχιστον 6 μήνες πριν το τέλος οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους που αρχίζει μετά την περίοδο πέντε ετών από την ημερομηνία κατά την οποία η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ. Σε αυτήν την περίπτωση η Σύμβαση παύει να έχει εφαρμογή: α) αναφορικά με τους φόρους που παρακρατούνται στην πηγή, σε εισοδήματα που αποκτήθηκαν μετά το τέλος του ημερολογιακού έτους κατά το οποίο επιδίδεται αυτή η αναγγελία, και β) αναφορικά με άλλους φόρους σε περιόδους που επιβάλλεται ο φόρος οι οποίες αρχίζουν μετά το τέλος του ημερολογιακού έτους κατά το οποίο επιδίδεται αυτή η αναγγελία. Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογεγραμμένοι δεόντως εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση. Έγινε στο Κίεβο, την 6η Νοεμβρίου 2000, σε δύο πρωτότυπα, στην Ελληνική, Ουκρανική και Αγγλική γλώσσα, όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά, το Αγγλικό κείμενο υπερισχύει σε περίπτωση αμφιβολίας.

Αθήνα, 2002-08-27